

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΑΓΩΓΗ ΚΥΡΙΑ

Η συκοφαντία δεν έχει θέση σε μια ευνομούμενη Δημοκρατία

Όταν σχολιάζεις την επικαιρότητα 30 χρόνια σ' αυτή τη σελίδα και γράφεις την αλήθεια, αναπόφευκτα θα συγκρουστείς με αυτούς που διαφωνούν με τις απόψεις σου και έχω την «κακή» συνήθεια για δημοσιογράφο να δημοσιεύω τις καταγγελίες τους για να τις διαβάσουν οι χιλιάδες αναγνώστες μας. Σ' αυτό το διάστημα, κορυφαίος εκκλησιαστικός ηγέτης με έχει αποκαλέσει «δηλητηριώδη κονδυλοφόρο», κοινοικοί παράγοντες με έχουν αποκαλέσει «βόθρο», «Στυλιανοπαίδι» και «εξαπέρυγο», ο «Κήρυκας» έγραψε «άστε τον τρελό στην τρέλα του», ηγέτης του ΣΑΕ με απείλησε με μήνυση επειδή είχα διαφωνήσει με τα τζάμπα ταξίδια και άκουσα φρικιαστικές κατάρτες από οργανωμένους Αγιοπαυλίτες που έκανα φύλλο και φτερό όταν έμαθα πως εύχονταν να πάθουν καρκίνο της μήτρας οι κοπέλλες μας που είχαν εξωγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις.

Ασφαλώς δεν είμαι το καλό παιδί που χρησιμοποιεί τη δημοσιογραφία για να αναδειχτεί ή να δημιουργεί φιλίες, αλλά επειδή γεννήθηκα μέσα στις εφημερίδες προσπάθησα να υπηρετήσω ένα λειτουργήμα όσο πιο καλά μπορώ, κρατώντας σε απόσταση τους παροικιακούς παράγοντες επειδή θα ήταν δύσκολο για μένα να κρίνω έναν φίλο.

Τα τελευταία χρόνια, πάντως, σταμάτησαν οι διαφωνίες στα γραπτά μου επειδή το ΣΑΕ διαλύθηκε όπως είχα

προβλέψει, οι Αγιοπαυλίτες εξαφανίστηκαν, η Κοινότητα ανακάμπτει τουλάχιστον οικονομικά, αν και διαφωνώ με κάποιες αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της που θα επιρρεάσουν το μέλλον της, οι εκκλησιαστικοί φορείς δεν μου δίνουν απίτες για κριτική και οι μόνες διαφωνίες που ακούω είναι πολιτικές, βασικά ότι υποστηρίζω τον Τσίπρα και το Εργατικό Κόμμα.

Φυσικά, υποστηρίζω τον Τσίπρα γιατί δεν έχω άλλη επιλογή, εκτός αν χαζοφέρνω και θέλω για πρωθυπουργό τον Μπιστοτάκη ή -Κύριε ελέησον!- την Φώφη μας. Δεν έχω ανάγκη τον Τσίπρα, ούτε για διορισμούς, ούτε για δόξα και αν πετύχει να σώσει την πατρίδα μας από τα λαμόγια θα είναι η αμοιβή μου. Πάντως, συμφωνώ με αυτούς που τον καταγγέλλουν πως υποσχέθηκε πράγματα που δεν μπορούσε να εφαρμόσει, ότι θα έσχιζε τα μνημόνια και άλλες παρόμοιες μακακίες για τις οποίες και ο ίδιος θα έχει μετανιώσει γιατί μόνο βλαξ δεν είναι.

Όσον αφορά στο Εργατικό Κόμμα, το υποστηρίζω 60 χρόνια επειδή πιστεύω ότι η χειρότερη Εργατική κυβέρνηση είναι προτιμότερη για τους φτωχούς, τους συνταξιούχους, τους άνεργους, τους άρρωστους, τους σπουδαστές και οικογενειάρχες από την καλύτερη Λίμπεραλ κυβέρνηση, έστω με 27 συνεχή χρόνια οικονομικής ανάπτυξης που ωφέλησε κυρίως τις μεγάλες επιχειρήσεις και τους δισεκατομμυριούχους.

Ασκησα κριτική στις αποφάσεις των Λίμπεραλ κυβερνήσεων με τις οποίες διαφώνησα, αλλά ποτέ δεν συκοφάντησα Λίμπεραλ πολιτικούς, όπως ασκησα αυστηρή κριτική σε Εργατικούς πρωτοκλασάτους πολιτικούς που κατέληξαν στη φυλακή και είχα προβλέψει ότι η τελευταία πολιτειακή Εργατική κυβέρνηση θα φύγει από την εξουσία και θά- ναι ντάλα μεσημέρι.

Γ' αυτό αφηνδιάστηκα όταν την περασμένη Παρασκευή μου τηλεφώνησε μια ανάγνωστη κυρία που δεν μου είπε το όνομά της και δεν με άφησε να απαντήσω στις αισχρές καταγγελίες της, ότι έχασα την αξιοπρέπειά μου επειδή τώρα υποστηρίζω τους Λίμπεραλ ρατσοιστές και δεν συμπαθώ τον ηγέτη του Εργατικού Κόμματος, Μπιλ Σόρτεν! Σήμερα, όπως συνηθίζω, θα πάρει την απάντησή της.

Το «έγκλημά» μου σύμφωνα με την κυρία ήταν το σχόλιό μου στην καθημερινή εκπομπή επικαιρότητας στο 2ΜΜ, όπου υποστήριξα την πρόταση του πρωθυπουργού, Σκοτ Μόρρισον, να συμπεριλάβει τον Τόνι Αμποτ σε μια κυβέρνησή του αν κερδίσει τις εκλογές. Είναι και μια πρότασή μου παλιότερα στον Μάλκολμ Τέρνμπουλ, για να σταματήσει η κόντρα τους. Στο σχόλιό μου είχα πει ότι ο Τόνι Αμποτ είναι έντιμος πολιτικός, επειδή δεν έχει κατηγορηθεί για σκάνδαλα οικονομικά και ερωτικά, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα τον ψήφιζα κιόλας ύστερα από τον

απαίσιο αντιλαϊκό Προϋπολογισμό του όταν ήταν πρωθυπουργός. Επειδή η κυρία είναι κομματόσκυλο των Εργατικών, δεν σημαίνει ότι θα συμφωνήσω με τις συκοφαντίες της ότι οι Λίμπεραλ είναι ρατσοιστές. Της υπενθυμίζω ότι οι Λίμπεραλ διέγραψαν την Πολίν Χάνσον όταν κατάλαβαν τον ρατσοισμό της, ενώ ο Τόνι Αμποτ πρωτοστάτησε για να φυλακιστεί 11 εβδομάδες όπως η ίδια ομολογεί. Στην ανώνυμη κυρία θα πω ότι η συκοφαντία έχει κοντά ποδάρια και ο ανεξέλεγκτος φανατισμός της δεν έχει θέση σε μια Δημοκρατία, εδώ δεν είναι Ελλάδα και οι διεφθαρμένοι πολιτικοί -ακόμη και Εργατικοί αν δεν το γνωρίζει- έχουν καταλήξει στη φυλακή χωρίς ν' ακούσουμε κραυγές για... «σκευωρία».

Όσον αφορά στο σχολίο μου για τον Μπιλ Σόρτεν, πιστεύω ότι ο άνθρωπος δεν έχει το τσαγανό ηγέτη και είναι τουλάχιστον γελοίος ο ισχυρισμός της ότι όλες οι δημοσκοπήσεις είναι σηπμένες εναντίον του από το κατεστημένο. Πώς είναι δυνατόν, κυρά μου, όλες οι ίδιες δημοσκοπήσεις σηπμένες από το κατεστημένο να προβλέπουν εκλογική νίκη των Εργατικών χωρίς τον... Μπιλ Σόρτεν; Διάβαζε και τον «Κόσμο» μήπως μάθεις πώς λειτουργεί η δημοκρατία σ' αυτή την χώρα και ειδικά την έκδοση της προσεχούς Παρασκευής όπου θα σχολιάσω τις απειλές που αντιμετωπίζει το δημοκρατικό πολίτευμα.

«Εφυγε» ο παλαίμαχος κομμουνιστής Γ. Γκότσης

Ένα ιστορικό στέλεχος της Αριστεράς στην Αυστραλία, ο Γιώργος Γκότσης, έφυγε από τη ζωή τα ξημερώματα της 13ης Απριλίου νοσηλεύομενος σε νοσοκομείο του Σίδνευ. Ο Γιώργος Γκότσης, για δεκαετίες ολόκληρες πρωταγωνιστούσε στις γραμμές του κομμουνιστικού κινήματος στην Αυστραλία. Σύμφωνα με ανακοίνωση του ΚΚΕ και σχόλιο του γνωστού συμπάρκοιου λογοτέχνη, Γεράσιμου Λυμπεράτου:

«Ο κομμουνιστής Γιώργος Γκότσης ήταν για πολλά χρόνια στέλεχος του διεθνούς κινήματος των λιμενεργατών, πρωτεργάτης σκληρών αναμετρήσεων στο λιμάνι του Σίδνευ. Βρέθηκε στην πρώτη γραμμή και σπύριξε μεγάλες απεργίες των ναυτεργατών.

Ο Γιώργος Γκότσης γεννήθηκε το 1930 στον Λεϊό και την ίδια χρονιά η οικογένειά του μετέβη στο χωριό Δώριο Μεσσηνίας. Ο πατέρας

του ήταν στέλεχος του ΚΚΕ, υπεύθυνος του ΕΑΜ στην περιοχή, δολοφονήθηκε στις φυλακές της Κυπαρισσίας το Δεκέμβριο του '45. Η μητέρα του καταδικάστηκε σε θάνατο κι ο μεγάλος αδελφός του Πάνος σκοτώθηκε πολεμώντας στις γραμμές του ΔΣΕ. Το σπίτι τους κάρκε δυο φορές από τους Γερμανούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους.

Ο Γιώργος Γκότσης, διωκόμενος κι αναζητώντας εργασία μεταναστεύει αρχικά για τρία χρόνια στο Βέλγιο, στα ανθρακωρυχεία, και γυρνώντας στην Ελλάδα παίρνει την απόφαση το Δεκέμβριο του 1960 να μεταναστεύσει στην Αυστραλία.

Δούλεψε αρχικά σε χυτήρια στο Γούλογκοκ όπου απολύεται για συνδικαλιστική δράση ενώ γίνεται μέλος του ΚΚ Αυστραλίας(ΚΚΑ). Διατέλεσε Γραμματέας της ΚΟΒ Ελλήνων μεταναστών του ΚΚΑ και στη συνέχεια μέλος της ΚΕ του Σοσιαλιστικού Κόμματος Αυστραλίας, του σημερινού ΚΚΑ. Μαζί με τους Έλληνες συντρόφους του δημιουργούν τον Εργατικό Σύνδεσμο «Ηράκλειτο» και το 1964 μεταβαίνει στο Σίδνευ για να δουλέψει στο λιμάνι. Το 1965 εκλέγεται οργανωτι-

κός γραμματέας του εργατικού συνδέσμου Άτλας και το 1974 πρόεδρος, όπου και παρέμεινε μέχρι πρόσφατα, ενώ για πολλά χρόνια διετέλεσε πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής Πρωτομαγιάς του Σίδνευ.»

Καλό!

Πριν παντρευτείς αναρωτήσου: Αυτός είναι ο άνθρωπος που θέλω να βλέπω να κοιτάζει το κινητό του όλη την υπόλοιπη ζωή μου;

Ακόμη ένα:

Το είπε ο Κώστας Βουτσάς σε τηλεοπτική εκπομπή όταν ρωτήθηκε «τί κάνεις Κώστα;». «Τώρα κάνω ό,τι μπορώ, όμως στα νιάτα μου έκανα ό,τι ήθελα!»